

Leipcigo tvariųjų Europos miestų chartija

Priimta 2007 m. gegužės 24–25 d. Leipcige vykusiame neoficialiame ministrų, atsakingų už urbanistinį vystymą ir teritorinę sanglaudą, posėdyje

PREAMBULĖ

Leipcigo tvariųjų miestų chartija yra dokumentas, kurį parengė valstybės narės, aktyviai ir laikantis skaidrumo principo dalyvaujant Europos suinteresuotiesiems subjektams. Žinodami Europos miestų sunkumus ir galimybes bei skirtingas istorines, ekonomines, socialines ir aplinkos sąlygas, valstybių narių ministrai, atsakingi už urbanistinį vystymą, susitarė dėl bendrų urbanistinio vystymo politikos principų ir strategijų. Ministrai įsipareigoja:

- pradėti politines diskusijas savo šalyse apie tai, kaip integruoti Leipcigo tvariųjų Europos miestų chartijos principus ir strategijas į nacionalinę, regionų ir vietos vystymo politiką;
- siekdami įgyvendinti Chartiją, naudoti integruoto urbanistinio vystymo priemonę ir susijusią valdymo sistemą bei sukurti tam reikalingą tinklą nacionaliniu lygmeniu;
- skatinti įtvirtinti subalansuotą teritorinę sąrangą, kuri būtų pagrįsta Europos policentrine miestų struktūra.

Ministrai dėkoja pirmininkaujantiems Vokietijai už parengtą pranešimą „Integruotas urbanistinis vystymas – sėkmingo miestų tvarumo prielaida“ ir atliktus tyrimus „Strategijos nuskurdusių miestų rajonų fizinei aplinkai gerinti“, „Vietos ekonomikos ir vietos darbo rinkos politikos stiprinimas nuskurdusiuose miestų rajonuose“, „Aktyvi vaikų ir jaunimo švietimo ir mokymo politika nuskurdusiuose miestų rajonuose“ ir „Taususis miestų transportas ir nuskurdę miestų rajonai“, į kuriuos įtraukti geros praktikos Europoje pavyzdžiai. Šie tyrimai padės bet kokio dydžio miestui veiksmingai įgyvendinti Leipcigo tvariųjų Europos miestų chartijos nustatytus principus ir strategijas.

Ministrai skelbia:

Mes, Europos Sąjungos valstybių narių ministrai, atsakingi už urbanistinį vystymą, laikome visų dydžių Europos miestus, kurie keitėsi laikui bėgant, vertingu ir nepakeičiamu ekonominiu, socialiniu ir kultūros turtu.

Siekdami saugoti, stiprinti ir toliau vystyti mūsų miestus, aktyviai remiame ES tvaraus vystymo strategiją, grindžiamą Lilio veiksmų programa, Roterdamo miestų *acquis* ir Bristolio susitarimu. Tuo tikslu reikia atsižvelgti į visų tvaraus vystymo aspektų visumą ir suteikti jiems vienodą svarbą. Šie aspektai – tai ekonomikos klestėjimas, socialinė pusiausvyra ir sveika aplinka. Kartu dėmesį reikia skirti kultūros ir sveikatos aspektams. Atitinkamas dėmesys turi būti skiriamas ir valstybių narių institucijų gebėjimams.

Mūsų miestai turi unikalių kultūros ir architektūros savybių, stiprią socialinės įtraukties jėgą bei išskirtines ekonomikos vystymo galimybes. Jie yra žinių centrai bei augimo ir naujovių šaltiniai. Tačiau kartu jie patiria demografines problemas, socialinę nelygybę, tam tikrų gyventojų grupių socialinę atskirtį, prieinamo ir tinkamo būsto stoką bei aplinkos problemas. Ilgalaikėje perspektyvoje miestai nebegalės atlikti socialinės pažangos ir ekonomikos augimo variklio vaidmens, jeigu mums nepavyks išlaikyti socialinės pusiausvyros miestuose ir aplink juos, užtikrinant jų kultūros įvairovę ir nustatant aukštą miestų dizaino, architektūros ir aplinkos lygį.

Vis dažniau pasigendame vientisų, visų urbanistinio vystymo procese dalyvaujančių asmenų ir institucijų strategijų ir koordinuotos veiklos, kuri peržengtų atskirų miestų ribas. Kiekvienas valdymo lygmuo – vietos, regionų, nacionalinis ir Europos – yra atsakingas už mūsų miestų ateitį. Kad šis daugialygmenis valdymas būtų iš tiesų veiksmingas, turime geriau koordinuoti sektorių politiką ir išsiugdyti kitokią atsakomybės jausmą už integruotą urbanistinio vystymo politiką. Turime užtikrinti, kad šią politiką visais lygmenimis įgyvendinantys darbuotojai, įgytų bazinių ir konkrečių, skirtingoms profesijoms reikalingų įgūdžių bei žinių, kad galėtų vystyti miestus kaip darnias bendruomenes.

Mes itin palankiai vertiname Europos Sąjungos teritorinės darbotvarkės teiginius ir rekomendacijas bei Europos institucijų, skleidžiančių integruotą požiūrį į miestų klausimus, darbą. Pripažįstame vertingą Aalborgo išsipareigojimų indėlį į strateginę ir koordinuotą vietos lygmens veiklą bei 2007 m. balandžio 27 d. vykusio Europos architektūros politikos ir statybos kultūros forumo išvadas. Mes susipažinome su Europos chartija „Gyvų miestų tinklas“.

Rekomenduojame:

I. Daugiau pasitelkti integruotos urbanistinio vystymo politikos strategijas

Mums integruota urbanistinio vystymo politika reiškia, kad vienu metu sąžiningai atsižvelgiama ir į miestų vystymosi rūpesčius, ir į interesus. Integruota urbanistinio valdymo politika yra procesas, kuriame koordinuojami pagrindinių urbanistinės politikos sričių teritorijų, sektorių ir laiko aspektai. Būtina, kad dalyvautų ūkio subjektai, suinteresuotieji subjektai ir plačioji visuomenė. Integruota urbanistinio vystymo politika yra viena pagrindinių prielaidų ES tvaraus vystymosi strategijai įgyvendinti. Jos įgyvendinimas yra Europos masto užduotis, tačiau joje turi būti atsižvelgiama į vietos sąlygas ir poreikius bei į subsidiarumo principą.

Interesai, suderinti kuriuos padėjo integruota urbanistinio vystymo politika, sudaro perspektyvų pagrindą valstybės, regionų, miestų, piliečių ir ūkio subjektų sutarimui. Sutelkiant žinias ir finansinius išteklius, galima veiksmingiau panaudoti ribotas valstybės lėšas. Bus geriau koordinuojamos viešosios ir privačios investicijos. Integruota urbanistinio vystymo politika įtraukia ne vien administraciją, bet leidžia piliečiams aktyviai dalyvauti formuojant jiems artimą gyvenamąją aplinką. Kartu šios priemonės gali užtikrinti didesnę planavimo ir investavimo apibrėžtumą.

Rekomenduojame Europos miestams apsvaistyti galimybę parengti visam miestui skirtas integruotas urbanistinio vystymo programas. Šios įgyvendinimą orientuotos planavimo priemonės turėtų:

- besiremdamos dabartinės padėties analize, apibūdinti miestų ir rajonų pranašumus ir trūkumus;
- apibrėžti nuoseklius miesto teritorijos vystymo tikslus ir sukurti miesto viziją;
- koordinuoti įvairių rajonų sektorių ir techninius planus ir politiką bei užtikrinti, kad planuojamos investicijos skatintų subalansuotą miesto teritorijos vystymą;
- koordinuoti ir teritoriniu lygmeniu nustatyti, kaip bus naudojamos viešojo ir privačiojo sektorių subjektų lėšos;
- koordinuoti vietos ir miesto–regiono lygmeniu bei įtraukti piliečius ir kitus partnerius, kurie gali svariai prisidėti prie būsimų kiekvienos teritorijos ekonomikos, socialinių, kultūros ir aplinkos sąlygų formavimo.

Reikia stiprinti vietos ir miesto–regiono lygmens koordinavimą. Tikslas yra užmegzti lygiavertę partnerystę tarp miestų ir kaimo vietovių bei miestams–regionams ir didmiesčių regionams priklausančių mažų, vidutinių ir didelių miestų. Turime liautis svarstę urbanistinio vystymo politikos klausimus ir sprendimus atskirai, pavienių miestų lygmeniu. Mūsų miestai turi tapti miestų–regionų vystymo centrais ir prisiimti atsakomybę už teritorinę sanglaudą. Todėl būtų naudingas glaudesnis miestų bendradarbiavimas Europos lygmeniu.

Integruotos urbanistinio vystymo politikos priemonių vertė buvo įrodyta vystant daugelyje Europos miestų šiuolaikines, bendradarbiavimą ir veiksmingą valdymą skatinančias struktūras. Jos yra būtinos Europos miestų konkurencingumui didinti. Jos padeda ankstyvame etape veiksmingai koordinuoti būsto, ekonomikos, infrastruktūros ir paslaugų vystymą, kadangi jose atsižvelgiama, *inter alia*, į dabartines gyventojų senėjimo ir migracijos tendencijas bei energetikos politikos sąlygas.

Manome, kad šios integruotos urbanistinio vystymo politikos veiklos strategijos yra ypač svarbios stiprinant Europos miestų konkurencingumą:

Kokybiškų viešųjų erdvių kūrimas ir užtikrinimas

Viešųjų erdvių kokybė, žmogaus sukurti miesto kraštovaizdžiai bei architektūros ir urbanistinis vystymas yra miestų gyventojams svarbūs gyvenimo sąlygų veiksniai. Šie „švelnieji“ vietos veiksniai svarbūs pritraukiant žinių sektoriaus įmones, kvalifikuotą ir kūrybingą darbo jėgą ir turizmui. Todėl, norint sukurti patrauklias į gyventojus orientuotas viešąsias erdves ir aukšto lygio gyvenamąją aplinką – „Baukultur“, reikia didinti architektūros, infrastruktūros planavimo ir miestų planavimo sąveiką. „Baukultur“ reikia suprasti plačiausia šio žodžio prasme, kaip visų kultūros, ekonomikos, technologijų, socialinių ir ekologijos aspektų visumą, kuri daro įtaką planavimo ir statybos kokybei ir procesams. Tačiau šis požiūris neturėtų apsiriboti viešosiomis erdvėmis. Tokia „Baukultur“ reikalinga

visam miestui ir jo apylinkėms. Miestai ir vyriausybės turi stengtis, kad jų įtaka būtų juntama. Tai ypač svarbu architektūros paveldo išsaugojimui. Istorinius pastatus, viešąsias erdves ir jų urbanistinę ir architektūros vertę reikia išsaugoti.

Funkcinių ir tinkamai įrengtų miesto erdvių, infrastruktūros ir paslaugų kūrimas ir saugojimas yra užduotis, kurią turėtų kartu vykdyti valstybės, regionų ir vietos valdžios institucijos, piliečiai ir verslo atstovai.

Infrastruktūros tinklų modernizavimas ir energijos naudojimo efektyvumo gerinimas

Gerinant gyvenimo, gyvenamosios vietos ir aplinkos kokybę labai svarbų vaidmenį gali atlikti tausūs, prieinamas ir nebrangus miesto transportas, kuris sujungtas regioninio transporto tinklais. Ypatingą dėmesį reikėtų skirti eismo valdymui ir transporto rūšių jungtims, tarp jų ir dviračių bei pėsčiųjų eismo infrastruktūrai. Miesto transportą reikia pritaikyti įvairiems reikalavimams, kurie keliami būstui, darbo aplinkai ir viešosioms erdvėms.

Reikia kuo anksčiau pagerinti techninę infrastruktūrą, visų pirma vandens tiekimą, nuotekų valymą ir kitus tiekimo tinklus, pritaikyti juos prie besikeičiančių poreikių, kad jie atitiktų būsimus reikalavimus, keliamus aukštos kokybės miesto gyvenamajai aplinkai.

Svarbiausios prielaidos teikti tausias komunalines paslaugas yra energijos požiūriu efektyvus gamtinių išteklių naudojimas ir jų naudojimo ekonominė nauda. Būtina pagerinti energijos naudojimo efektyvumą pastatuose. Tai taikytina tiek senesniems, tiek naujiems pastatams. Būsto fondo atnaujinimas gali padaryti teigiamą poveikį energijos naudojimo efektyvumui ir gyventojų gyvenimo kokybės pagerinimui. Ypatingą dėmesį reikėtų skirti stambiaplokštės statybos, seniems ir prastos kokybės pastatams. Pagerinti ir veiksmingi infrastruktūros tinklai ir pastatai, kuriuose energija naudojama efektyviai, mažina tiek verslo įmonių, tiek gyventojų išlaidas.

Svarbus pagrindas, padedantis veiksmingai ir tausiai naudoti išteklius, yra kompaktiška gyvenvietės struktūra. Galima ją užtikrinti planuojant teritorijas ir miestą, tai padeda užkirsti kelią padrikai miestų plėtrai, jei bus griežtai kontroliuojamas žemės naudojimas ir spekuliacinės statybų investicijos. Ypač tvari pasirodė strategija, jungianti būsto, užimtumo, švietimo, tiekimo ir laisvalaikio poreikius gyvenamuosiuose rajonuose.

Miestai turi prisidėti užtikrinant ir gerinant gyventojų gyvenimo kokybę ir didinant jų kaip verslo vietos patrauklumą, tam reikia naudoti pažangias informavimo ir komunikacijos technologijas tokiose srityse kaip švietimas, užimtumas, socialinės paslaugos, sveikatos apsauga, žmonių saugumas ir sauga, taip pat urbanistinio valdymo gerinimas.

Mūsų miestai taip pat turi sugebėti prisitaikyti prie grėsmių, kurias kelia klimato kaita. Tinkamai suprojektuotas ir suplanuotas urbanistinis vystymas, paremtas žemu anglies junginių išmetimu, gali prisidėti prie ekonomikos augimo, pagerinti aplinkos kokybę ir sumažinti anglies junginių emisijas. Miestai gali pasiekti šį tikslą taikydami naujoviškas prevencijas, sušvelninimo ir prisitaikymo

priemonės, kurios savo ruožtu padeda vystyti naujas pramonės šakas ir mažiau anglies junginiais teršiantį verslą.

Aktyvi naujovių ir švietimo politika

Miestai yra centrai, kuriuose kuriama ir perduodama daugybė žinių. Visapusiškas miestų žinių potencialo išnaudojimas priklauso nuo ikimokyklinio ir mokyklinio ugdymo kokybės ir nuo galimybių perduoti žinias, kurias perteikia mokymo ir lavinimo sistemos, taip pat socialiniai ir kultūriniai tinklai. Taip pat paminėtinos mokymosi visą gyvenimą galimybės, aukštas universitetų ir neuniversitetinių mokslinio tyrimo institutų lygis ir keitimasis žiniomis tarp pramonės, įmonių bei mokslo bendruomenės.

Miesto integruoto vystymo politika gali padėti pagerinti šiuos veiksnius, pavyzdžiui, suartinti suinteresuotus subjektus, remiant tinklus ir gerinant vietos struktūras. Integruota urbanistinio vystymo politika remia socialinį ir kultūrų dialogą.

Integruoto urbanistinio vystymo strategijos, bendradarbiavimu paremtas urbanistinis vystymasis ir geras valdymas gali padėti pasinaudoti Europos miestų potencialu, ypač atsižvelgiant į konkurencingumą ir ekonomikos augimą, taip pat sumažinti skirtumus tarp gyvenamųjų rajonų. Jos suteikia piliečiams galimybę dalyvauti socialiniame gyvenime ir demokratijos kūrime.

II. Atkreipti ypatingą dėmesį į nuskurdusius rajonus miesto kaip visumos fone

Miestai susiduria su nemažais sunkumais, susijusiais visų pirma su ekonominių ir socialinių struktūrų pokyčiais ir globalizacija. Tarp kitų paminėtinos ir tokios problemos kaip aukštas nedarbas ir socialinė atskirtis. Tame pačiame mieste gali būti didelių skirtumų, susijusių su pavienių miesto rajonų ekonominėmis ir socialinėmis galimybėmis, bet kartu skirtinga aplinkos kokybė. Be to, socialinė diferenciacija ir ekonominio vystymosi skirtumai dažnai ir toliau didėja, o tai prisideda prie miestų destabilizacijos. Socialinės integracijos politika, padedanti mažinti skirtumus ir užkertanti kelią socialinei atskirčiai, bus geriausia mūsų miestų saugumo garantija.

Veiksminga priemonė, padedanti miestuose ir miestų teritorijose įgyvendinti socialinės sanglaudos ir integracijos tikslus, gali taip pat būti gerai apgalvota socialinio būsto politika. Sveikas, tinkamas ir nebrangus būstas gali padaryti šiuos gyvenamuosius rajonus patrauklesnius tiek jaunimui, tiek vyresnio amžiaus žmonėms. Kartu tai padeda užtikrinti stabilumą gyvenamuosiuose rajonuose.

Būtų geriau kiek galint anksčiau pastebėti įspėjamuosius ženklus ir laiku imtis veiksmingų apsaugos priemonių. Tai padeda taupyti išteklius. Prasidėjus miesto tam tikro rajono nuosmukiui, sustabdyti šį procesą bus daug sunkiau ir tam reikės gerokai daugiau išlaidų. Vyriausybė privalo pateikti gyventojams ateities perspektyvas ir paskatas, padėsiančias gerinti padėtį tokiose miesto teritorijose. Aktyvus gyventojų dalyvavimas ir geresnis politikų, gyventojų ir ekonominių subjektų dialogas yra svarbus norint rasti geriausių sprendimų kiekvienai iš nuskurdusių miesto teritorijų.

Atsižvelgiant į šias aplinkybes, nuskurdusiems miestų rajonams yra labai svarbios žemiau pateikiamos veiksmų strategijos, paremtos integruoto urbanistinio vystymo politika:

Fizinės aplinkos kokybės gerinimo strategijos įgyvendinimas

Pirma, ekonominė veikla ir investicijos ir, antra, aukšto lygio miesto struktūros, tinkamas aplinkos užstatymas bei šiuolaikinė ir efektyvi infrastruktūra bei paslaugos yra glaudžiai tarpusavyje susiję. Todėl būtina pagerinti nuskurdusių miesto rajonų pastatų išvaizdą, fizines sąlygas ir juose naudojamos energijos efektyvumą. Didžiausias potencialas pagerinti energijos naudojimo efektyvumą ES ir prisidėti įveikiant klimato kaitą yra būsto standartų pagerinimas naujos statybos namuose ir seniau statytuose dideliuose stambiaplokščiuose namuose.

Norint padidinti investicijų tęstinumą modernizuojant fizinę aplinką, ji turi būti paremta ilgalaikė strategija, kuri, be kitų, apimtų kitas viešąsias ir privačias investicijas.

Vietos ekonomikos ir vietos darbo rinkos politikos stiprinimas

Priemonės, užtikrinančios nuskurdusių miesto rajonų ekonomikos stabilizaciją, taip pat turi apimti vidines pačių regionų ekonomines galias. Esant šioms aplinkybėms, tinkamos priemonės bus darbo rinkos ir ekonomikos politika, pritaikytos gyvenamųjų teritorijų poreikiams. Tikslas – sukurti ir užtikrinti darbo vietas ir palengvinti naujų įmonių steigimąsi. Visų pirma reikia pagerinti vietos darbo rinkos prieigos galimybes siūlant į poreikius orientuotą mokymą. Taip pat reikia daugiau naudotis vietos ekonomikos įdarbinimo ir mokymo galimybėmis.

Europos Sąjunga, valstybės narės ir miestai raginami sukurti geresnes sąlygas ir priemones, padedančias stiprinti vietos ekonomiką ir kartu vietos darbo rinkas, ypač remiant socialinę ekonomiką ir užtikrinant gyventojams palankias paslaugas.

Aktyvi vaikų ir jaunimo mokymo ir ugdymo politika

Svarbus atspirties taškas norint pagerinti padėtį nuskurdusiuose rajonuose yra mokymo ir ugdymo sistemos gerinimas vietos bendruomenėse kartu derinant aktyvios politikos priemones, orientuotas į vaikus ir jaunimą.

Nepalankioje padėtyje esančiuose miestų teritorijose reikia suteikti daugiau ir geresnių mokymo ir ugdymo galimybių, atsižvelgiant į vartotojų poreikius, kurios būtų skirtos užpildyti pasiūlos spragas tame rajone gyvenantiems vaikams ir jaunimui. Taikydami į vaikus ir jaunimą orientuotą politiką, kuri pritaikyta jų gyvenamajai socialinei aplinkai, turime prisidėti gerinant vaikų ir jaunimo, gyvenančių nuskurdusiuose rajonuose, perspektyvą, kad jie galėtų dalyvauti ir įgyvendinti savo siekius, taip pat užtikrinti lygias galimybes ilgalaikės trukmės perspektyvoje.

Efektyvaus ir nebrangaus miesto transporto rėmimas

Daugelis nuskurdusių rajonų susiduria su papildomais sunkumais ir dėl nepakankamų viešojo transporto jungčių, ir dėl skurdžios aplinkos daromo poveikio, todėl jų patrauklumas dar labiau sumažėja. Veiksmingo ir nebrangaus viešojo transporto sistemos vystymas suteiks šių rajonų gyventojams lygias judumo ir pasiekiamumo galimybes kaip ir kitiems piliečiams, kurių jie turi teisę tikėtis.

Siekiant įgyvendinti šį tikslą, transporto sistemos planavimas ir eismo valdymas šiuose rajonuose turi būti vis labiau nukreiptas į tai, kad mažėtų neigiamas transporto poveikis aplinkai ir transporto sistema būtų organizuota taip, kad užtikrintų geresnę šių rajonų ir miesto bei viso regiono integraciją. Tam taip pat reikės sukurti pėsčiųjų takų ir dviratininkų eismo tinklą.

Kuo geriau mums pavyks stabilizuoti padėtį nuskurdusiuose rajonuose, integruoti juos socialiniu aspektu ir pagerinti jų fizinės aplinkos kokybę ir transporto infrastruktūrą, tuo daugiau yra galimybių, kad mūsų miestai ilgainiui išliks socialinės pažangos, augimo ir naujoviškumo centrai.

Pabrėžiame, kad

urbanistinio vystymo politika turėtų būti nustatoma nacionaliniu lygiu, novatoriškų sprendimų paskatos turėtų būti nustatomos tiek nacionaliniu, tiek ir kitais lygiais.

Mūsų miestams reikia pakankamai plačios veikimo srities siekiant išspręsti vietos uždavinius atsakingai ir remiantis patikimu finansiniu pagrindu, užtikrinančiu ilgalaikį stabilumą. Todėl svarbu, kad valstybės narės turėtų galimybę pasinaudoti Europos struktūriniais fondais, kad būtų galima įgyvendinti svarbias integruotas urbanistinio vystymo programas. Šių fondų lėšų naudojimas turėtų būti glaudžiai siejamas su konkrečiais sunkumais ir galimybėmis, taip pat atsižvelgiant į valstybės narėms būdingas galimybes, problemas ir jų specifines sąlygas. Jei anksčiau nebuvo numatyta, vietos valdžios institucijos turėtų pasirūpinti atitinkamų gebėjimų ir integruotos miesto vystymo politikos veiksmingu įgyvendinimu, taip pat turint tikslą pagerinti bendrą aplinkos užstatymo kokybę ir darnų jos vystymą.

Naujos struktūrinės ES programos (JASPERS, JEREMIE, JESSICA), kurios remia urbanistinio vystymo fondo įvedimą ir MVĮ rėmimo fondą taikant finansinės inžinerijos mechanizmus, kuriais siekiama pritraukti privatų kapitalą įgyvendinant integruoto urbanistinio vystymo strategijas, suteikia daug žadančių galimybių didinti įprastinius nacionalinius ir Europos finansavimo šaltinius.

Nacionaliniu lygiu vyriausybės departamentai privalo daug aiškiau išvelgti miestų svarbą įgyvendinant aukštus šalies, regionų ir vietos tikslus bei savo politikos daromą įtaką miestams. Pastangos, kurias deda įvairių vyriausybės sektorių departamentai miesto reikalų srityse ar daro jiems įtaką, turi būti geriau koordinuojamos ir derinamos, kad papildytų vienos kitas, o neprieštarautų vienos kitoms.

Pabrėžiame sistemingo ir struktūruoto keitimosi patirtimi bei žiniomis svarbą tvaraus urbanistinio vystymo srityje. Kviečiame Europos Komisiją remiantis Leipcigo chartijos gairėmis pateikti geros praktikos pavyzdžių būsimoje konferencijoje, kuri bus surengta laikantis iniciatyvos „Regionų ekonominiai pokyčiai“. Be to, mums būtina sukurti Europos platformą, kurioje bus kaupiama ir vystoma geriausia praktika, statistiniai duomenys, lyginamosios analizės studijos, vertinimas, tarpusavio vertinimai ir kiti urbanistiniai tyrimai, siekiant paremti suinteresuotus visų lygių ir sektorių urbanistinio vystymo subjektus. Ateityje ir toliau remsime ir intensyviau plėtosime keitimąsi žiniomis ir patirtimi, vykstantį tarp politikų, praktikų ir mokslininkų vietos, regionų ir nacionaliniu lygiu, norint sustiprinti ES darnaus vystymosi strategijos, Lisabonos strategijos ir Europos užimtumo strategijos urbanistinį aspektą.

Europai reikia stiprių miestų ir regionų, kuriuose būtų gera gyventi.
